Llei 30/2018, del 6 de desembre, qualificada de seguretat pública.

Índex

[Mostra/Amaga]

- Exposició de motius
- Títol I. Disposicions generals
  - Article 1. *Finalitat i objecte de la Llei*
  - Article 2. *Àmbit territorial i competencial*

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 6 de desembre del 2018 ha aprovat la següent:

llei 30/2018, del 6 de desembre, qualificada de seguretat pública

Exposició de motius

La seguretat pública o la seguretat ciutadana, entesa com l'acció que porta a terme l'Estat per garantir la convivència pacífica i evitar la violència, troba l'origen en el concepte d'ordre públic que conté la Declaració dels drets de l'home i del ciutadà del 1789. Aquest terme ha anat evolucionant d'aleshores ençà i, a hores d'ara, en especial al Principat d'Andorra, la seguretat pública ha incorporat plenament els valors propis d'un Estat de dret, democràtic i social, tal com consagra l'article 1, apartat 1, de la Constitució.

La preservació de l'ordre públic ha estat una preocupació constant dels poders públics andorrans, motiu pel qual actualment hi ha una normativa nombrosa en aquesta matèria. No obstant això, aquestes normes, majoritàriament preconstitucionals i emanades dels veguers, són disperses i en moltes ocasions, arcaiques i poc dissuasives. En efecte, abans de l'aprovació de la Constitució, les competències en matèria de seguretat i ordre públic eren exercides pels veguers, i això tant en la vessant de creació de les normes com de la seva aplicació. Així, entre els primers anys 60 i l'any 1993, els veguers van dictar nombroses normes en aquestes matèries, abordant qüestions molt heterogènies i diverses, des del Cos de Policia (creat arran de la concessió de FHASA i posat sota la direcció dels veguers) fins a la immigració i la residència de persones estrangeres, passant per tot el que es podria anomenar la protecció de la moralitat, la tranquil·litat i l'ordre públics. Una tasca que, a les darreries d'aquest període, va culminar amb l'aprovació del Codi penal i del Codi de procediment penal.

Una part de les normes emanades dels veguers ha estat substituïda o actualitzada parcialment després de la promulgació de la Constitució per noves disposicions dictades pel Consell General i pel Govern. Unes disposicions que, com s'ha dit abans, han quedat plenament adaptades al nou marc institucional i jurídic, com s'esdevé amb els règims d'immigració i de residència; d'assegurança obligatòria de vehicles; dels jocs d'atzar; d'horaris de tancament dels locals públics; de les substàncies explosives, i, naturalment, del Cos de Policia i en matèria penal i processal penal. Tanmateix, hi ha un nombre relativament important de normes sobre qüestions força diverses que no han estat substituïdes per altres normes posteriors ni han estat derogades expressament, i que majoritàriament es continuen aplicant, malgrat que algunes han caigut en desús. Cal dir, a més, que la majoria d'aquestes normes és anterior a la creació del *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* i, conseqüentment, van ser publicades únicament per edictes, d'acord amb el sistema tradicional anterior, la qual cosa en dificulta el coneixement públic.

A més, deixant de banda les matèries relacionades amb la seguretat pública que ja s'han regulat, abans o després de la Constitució, encara hi ha determinades qüestions que no disposen de l'empara legal requerida, cosa que a vegades pot comprometre la seguretat jurídica necessària. És el cas, per exemple, dels drets de reunió i de manifestació, que, per bé que són reconeguts a la Constitució, no han estat desenvolupats legalment; de la videovigilància, un recurs del tot cabdal per prevenir o investigar degudament la comissió d'infraccions penals i administratives avui dia; de les actuacions de manteniment de la seguretat ciutadana que pot portar a terme el Cos de Policia, en què només es disposa de normes molt parcials i succintes a la Llei qualificada del Cos de Policia, o, finalment, també de la documentació i la identificació personals, en què només es disposa del marc jurídic que ofereix la Llei qualificada d'immigració a les persones residents no andorranes, o de les normes reglamentàries que regulen les característiques dels passaports andorrans.

És per aquesta raó que cal promoure una llei que reguli d'una forma compilada i actualitzada les matèries que incideixen en la seguretat pública, i, en concret, les accions que han de portar a terme els poders públics del nostre país per garantir l'ordre públic i evitar la comissió d'infraccions penals contra les persones i els béns, tot plegat sempre des de la premissa del respecte escrupolós dels drets fonamentals i les llibertats públiques que recull la norma suprema del nostre ordenament jurídic.

Aquesta Llei es divideix en vuit títols, en què s'encabeixen seixanta-cinc articles. El títol I conté les disposicions generals i, en concret, els articles 1 i 2 estableixen, respectivament, la finalitat i l'objecte de la Llei, i el seu àmbit d'aplicació territorial i competencial. Pel que fa a l'article 3, regula el deure de col·laboració de totes les autoritats i els funcionaris públics, i dels particulars en l'àmbit que ens ocupa.

El títol II incideix, en virtut de dos capítols diferents, en la regulació relativa als drets de reunió i de manifestació. El capítol primer i l'article 4, que en forma part, defineixen i fan referència a l'exercici del dret de reunió, que no està subjecte a cap autorització o comunicació prèvies, sempre que se celebri d'acord amb les premisses que estableix l'article 16 de la Constitució. El capítol segon, per la seva banda,

desenvolupa el dret de manifestació. En concret, s'estableix un procediment de comunicació prèvia àgil i flexible que, en virtut del principi de proporcionalitat, permet preservar l'equilibri entre l'exercici del dret fonamental de manifestació i l'obligació de les autoritats públiques d'adoptar les mesures apropiades per assegurar que, en l'exercici d'aquest dret, no es generin desordres públics, de conformitat amb la jurisprudència del Tribunal Europeu de Drets Humans. Així, els articles 5 a 12 defineixen i regulen l'exercici del dret esmentat, la comunicació prèvia i el seu contingut, els informes i les modificacions que se'n poden seguir, el recurs jurisdiccional que es pot interposar, el règim de responsabilitat i els motius taxats que emparen una possible suspensió o dissolució de la manifestació.

El títol III fa referència a la documentació i la identificació personals. En concret, els articles 13 a 15 estableixen les normes oportunes pel que fa a la documentació i la identificació dels ciutadans andorrans d'una banda, la identificació dels ciutadans no andorrans d'altra banda, i el control de la identitat de les persones encara d'altra banda.

El títol IV i els articles 16, 17 i 18, que en formen part, incideixen en les actuacions de manteniment de la seguretat ciutadana, és a dir l'entrada i l'escorcoll en domicilis i altres béns immobles, i les restriccions de circulació i controls a les vies públiques, establint uns límits i unes garanties molt clares i precises així com la incautació d'objectes.

El títol V regula la videovigilància mitjançant quatre capítols. El capítol primer, que es desglossa en els articles 19 i 20, estableix l'objecte, la definició i les finalitats de la videovigilància. El capítol segon, que compta amb quatre articles, preveu els règims d'autorització i de comunicació prèvia, sotmès al compliment de les finalitats esmentades i al principi de proporcionalitat, les condicions d'instal·lació i utilització dels sistemes de videovigilància, amb una regulació específica de les instal·lacions temporals, i les vicissituds relatives a la destrucció, l'accés i les còpies de les gravacions. El capítol tercer, a través de l'article 25, crea la Comissió Nacional de Videovigilància, d'acord amb les recomanacions de la Comissió de Venècia del Consell d'Europa, i en detalla els membres i les funcions. I el capítol quart i l'article 26, que en forma part, estableixen el règim de responsabilitat que se'n deriva.

El títol VI, que es divideix en sis articles, està dedicat als establiments o les activitats rellevants per a la seguretat ciutadana, i reprèn, tot i que de forma actualitzada i millorada, les normes vigents i emanades dels veguers al respecte. Així, en primer lloc, s'obliga els establiments i les instal·lacions vulnerables i, per exemple, les armeries, les joieries, les entitats bancàries, les empreses de seguretat o de venda de material de seguretat, a disposar de les mesures de protecció que s'estableixin per la via reglamentària. Així mateix, les persones que portin a terme activitats rellevants per a la seguretat ciutadana poden estar subjectes a obligacions de registre documental. Pel que fa a les armeries, els tallers de reparació d'armes, i els camps i galeries de tir, es determina que l'obertura i l'explotació d'aquests establiments o instal·lacions requereix una autorització prèvia i, alhora, es faculta per determinar reglamentàriament les condicions per portar a terme qualsevol actuació relacionada amb les armes, les municions, i les parts i els components d'armes. A més, reprenent una vegada més una norma existent, s'incorpora la prohibició legal de la prostitució. I, finalment, es regulen per primera vegada els esdeveniments esportius, culturals, de lleure, festius o de qualsevol altra índole que requereixen ser comunicats prèviament, i es detallen els motius que en permeten la finalització anticipada.

El títol VII inclou les disposicions relatives a la protecció de l'ordre públic i la convivència ciutadana, amb la finalitat, tal com estableix l'article 33, de preservar els espais públics com a lloc de convivència i civisme en el qual tots els ciutadans puguin desenvolupar en llibertat els seus drets, amb dignitat i amb respecte dels drets de la resta dels ciutadans. El capítol primer del títol que ens ocupa, que es desglossa en un únic article, regula la matèria relativa als objectes perduts i què cal fer en aquests casos. El capítol segon, que també compta només amb un sol article, incideix en el consum de begudes alcohòliques i drogues tòxiques als espais públics. El capítol tercer, mitjançant els articles 36 a 39, fa referència als establiments de restauració i oci nocturn, i en concret els defineix, remet a la via reglamentària els horaris d'obertura i tancament, i n'indica les obligacions, especialment en matèria de sorolls o de consum de begudes alcohòliques per persones menors d'edat o fora dels establiments; a més, s'estableixen obligacions específiques per a les discoteques, els pubs i les sales de festa, en concret pel que fa a l'entrada de persones menors de setze anys. El capítol quart i els tres articles que el formen regulen les alarmes sonores, els dispositius de les quals han de ser autoritzats prèviament, motiu pel qual es regula el procediment d'autorització i, també, com es poden utilitzar. D'altra banda, es regula el règim d'autorització d'altres sistemes d'avís anàlegs. Finalment, el capítol cinquè, mitjançant l'article 43, regula la tranquil·litat pública i el dret al descans des de la perspectiva dels sorolls que poden provocar els particulars o els vehicles. En definitiva, calia donar una resposta normativa al nombre creixent de determinades conductes que posen en dubte l'equilibri necessari entre el dret al lleure, d'una banda, i l'ordre públic i el dret a la tranquil·litat i al descans dels ciutadans, d'altra banda, amb l'objectiu de preservar aquest equilibri. A més, calia disposar en la matèria que ens ocupa d'un procediment sancionador unificat i més àgil, però que garanteixi al mateix temps els drets de les persones expedientades, la qual cosa és objecte del capítol tercer del títol següent.

En efecte, el títol VIII regula el règim d'infraccions i sancions. En primer lloc, el capítol primer, del qual formen part els articles 44 a 49, determina les disposicions comunes en relació amb aquest règim, especialment pel que fa a la responsabilitat, als drets de les persones contra les quals se segueix un procediment sancionador, als òrgans competents en matèria sancionadora, a la qüestió relativa a la tramitació del procediment en cas de procés penal, i a la prescripció de les infraccions i les sancions. El capítol segon, que es desglossa en els articles 50 a 57, incideix en el règim d'infraccions i sancions pel que fa als títols II a VI de la Llei, i, en concret, indica les infraccions molt greus, greus i lleus que en dimanen; les sancions corresponents, que també poden incloure multes coercitives; els criteris de graduació de les sancions, i el procediment sancionador i els recursos, per bé que en aquests dos casos es fa remissió a les disposicions del Codi de l'Administració. El capítol tercer estableix el règim d'infraccions i sancions en relació amb el títol VII, tal com s'ha avançat abans: l'article 58 indica les infraccions relacionades amb l'ordre públic i la convivència ciutadana; l'article 59 les sancions que hi són aparellades; l'article 60 fa referència al comís de les begudes alcohòliques; l'article 61 preveu normes específiques en el cas d'infraccions comeses per persones estrangeres no residents, i, finalment, els articles 62 i 63 regulen un procediment sancionador més expeditiu i flexible que permet una reducció de l'import de la sanció imposada en cas de conformitat, la qual cosa ha de fomentar l'efectivitat del règim sancionador i l'efecte dissuasiu de les obligacions de les quals porta causa, i que també ha de permetre facilitar la tasca dels membres del Cos de Policia en matèria de preservació de l'ordre públic i de la convivència ciutadana. El capítol quart, del qual formen part els articles 64 i 65, crea el

Registre d'Infraccions de Seguretat Pública per poder tenir en compte la reincidència en la comissió de les infraccions tipificades en aquesta Llei, i també regula l'anotació i cancel·lació de les sancions.

En darrer terme, la Llei es clou amb quatre disposicions addicionals que regulen la creació dels registres i els fitxers de dades en matèria de seguretat pública, permeten modificar els imports de les sancions en virtut de les lleis del pressupost, i resolen problemes eventuals que es poden plantejar arran de la concurrència de normes diferents amb un objecte similar i preveuen la promoció de diferents actuacions que tinguin com a objectiu la sensibilització i el foment del civisme i la convivència i la prevenció dels riscos per a la salut que comporta el consum de begudes alcohòliques i drogues tòxiques, per a les persones menors d'edat. D'altra banda, les quatre disposicions transitòries preveuen quines són les normes aplicables als expedients sancionadors que s'estiguin tramitant a la data de l'entrada en vigor d'aquesta Llei; les condicions d'autorització i de comunicació prèvia dels sistemes de videovigilància existents; la normativa aplicable a les armeries, els tallers de reparació d'armes, els camps i les galeries de tir, i les armes, les municions, i les parts i els components d'armes, mentre les disposicions d'aquesta Llei que els són aplicables no es desenvolupin reglamentàriament, i el manteniment de l'exempció d'obtenir el permís d'arma i la guia de tinença, prevista per la normativa aplicable en relació amb els titulars d'escopetes de caça menor. Pel que fa a les dos disposicions derogatòries, estableixen en primer lloc la derogació diferida del Decret dels veguers relatiu a les armes, mentre no es faci el desenvolupament reglamentari esmentat, i en segon lloc la derogació, un cop entri en vigor aquesta Llei, d'un nombre important de decrets o instruccions dels veguers o del Govern el contingut dels quals ha caigut en desús o ha quedat subsumit en virtut de les normes d'aquesta Llei. Finalment, les disposicions finals primera i segona encomanen al Govern el desplegament reglamentari de la Llei i en fixen la data de l'entrada en vigor.

Títol I. Disposicions generals

Article 1. *Finalitat i objecte de la Llei*

1. Aquesta Llei té com a finalitat preservar l'ordre públic i la seguretat ciutadana a l'efecte que tots els ciutadans puguin exercir plenament els drets fonamentals i les llibertats públiques reconeguts a la Constitució i a les altres normes de l'ordenament jurídic.

2. Aquesta Llei desenvolupa els drets de reunió i de manifestació que reconeix la Constitució, i també regula determinades actuacions i activitats que són susceptibles de comprometre la protecció de les persones i els béns, o de pertorbar la tranquil·litat pública, i estableix el règim d'infraccions i de sancions per prevenir-ho o evitar-ho.

Article 2. *Àmbit territorial i competencial*

1. Les disposicions contingudes en aquesta Llei són aplicables a tot el territori del Principat d'Andorra.

2. Sense perjudici de les competències atribuïdes als comuns d'acord amb la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns, correspon al Govern garantir l'exercici dels drets fonamentals i les llibertats públiques dels ciutadans, i mantenir l'ordre públic i la seguretat ciutadana.

3. Les competències del Govern esmentades a l'apartat anterior s'exerceixen a través del ministeri competent en matèria d'interior i del Cos de Policia, que hi és adscrit, i comprenen l'exercici de les potestats administratives previstes en aquesta Llei i a la Llei qualificada del Cos de Policia, amb la finalitat de garantir la convivència ciutadana i la tranquil·litat pública, lluitar contra la violència, vetllar per la utilització pacífica dels espais públics i prevenir els actes delictius.

Registreu-vos a LesLleis.com per

accedir al contingut complert d'aquesta pàgina.

Registre gratuït Subscripció Ja Estic Registrat